

Naar jaarlijkse gewoonte brengen wij enkele verslagen van cursussen derde graad die dit seizoen plaats vonden. Om de spits af te bijten het relaas van Dirk Roobroek.

Verslag KV3 30 aug tot 7 september

Vrijdagavond komen Rudi, Peter, Heidi en Sebastiaan reeds aan boord om de boot klaar te maken en met mekaar kennis te maken. Ik heb hen een lijst opgestuurd met de nodige aankopen voor enkele dagen. Rudi, Heidi en Peter trekken naar de supermarkt om de scheepkas een eerste keer aan te spreken (en bijna onmiddellijk terug aan te vullen). Ik heb in de weken voor de tocht hen gevraagd om elk twee warme maaltijden te voorzien naar eigen keuze. Dat kon gaan van een eenvoudige spaghetti tot gestoomde lotte op en bedje van spinazie. Ze kunnen de ingrediënten meebrengen of onderweg kopen.

Er wordt getankt. We bereiden nog even de tocht van morgen voor. De meteo ziet er niet slecht uit : de eerste twee dagen een SSE-windje van 3 BF. Het objectief is duidelijk : richting Solent.

Zaterdag 30 aug 08

Om 6 uur loopt de wekker af. Er wordt koffie gezet en we gooien de trossen los voor voor een, hopelijk, leuke ervaring. Er is voorlopig nog weinig wind zodat er van het ontbijt kan genoten worden tijdens het varen. Sebastiaan zet een eerste koers uit naar de Trapegeer. Dat was al niet zo goed gekozen want het was laagwater spring (coëff 100 !) en even voor de boei schrapen we de kokkels van onderkant van de kiel. De dieptemeter wijst nog 2 meter aan. Met het gebruikelijk schuin hangen op de giek en een beetje hulp van de motor komt alles in orde.

Vanaf de Zuidcotepass gaat de spi er op en die zal blijven staan tot Calais. We lopen 7 knopen met een achterlijk briesje en stroom mee.

Voor Calais is het natuurlijk behoorlijk druk, de zichtbaarheid is slecht en we besluiten om de spi te strijken zodat we mobieler zijn. Dat was een goede beslissing want een drietal ferries snijden ons de pas af.

We besluiten de beruchte parasail eens te proberen en die gaat inderdaad zonder probleem de hoogte in. Aan kaap Grijs Neus wordt gegijpt richting Boulogne. Heidi maakt een ongewoon lekkere spaghetti die aan dek verrukkelijk smaakt. Iedereen is er op gebrand om een nachtje door te zeilen zodat we Brighton of Cowes kunnen halen. Aeolos denkt er echter anders over. We hebben alle wind opgebruikt en daar we geen zin hebben om veel de motor te gebruiken maken we rechtsomkeer naar Boulogne waar we rond 21.00u binnenlopen.

Dat was toch al een leuk begin .

Zondag 31 aug 08

De navigator van dienst heeft berekend dat het we ten laatste om 5 uur op zee moeten zijn om de stroom naar het westen zo lang mogelijk in ons voordeel te hebben. Dat wordt dus om 4 uur uit de veren . Het is nog pikdonker en de witte stip op de havenmuur in Boulogne, nodig om voldoende water onder de kiel te houden bij het varen in de buitenhaven is niet te zien. Onze aanlooproute van gisteren + 180° is natuurlijk de oplossing.

Er staat nog geen wind en het is even motoren maar na een uurtje kunnen we met een zuiders briesje de trafficlane in. Op de AIS zien we wel een tiental cargo's maar toch valt het nog mee. Een tweetal verleggen zelfs hun koers een paar graadjes voor ons (zouden de zeilschool kennen misschien ?)

In de « separation zone » proberen we zo veel mogelijk hoogte te winnen want daarna moeten we weer wat prijs geven. De wind speelt een beetje met ons voeten: eerst valt hij weg, daarna verplicht hij ons tot 2 reven en om de genua te vervangen door de fok (een hele onderneming bij een rolreefsysteem). Het tweede deel van de traffic lane gaat vlot maar de stroom neemt ons wel serieus mee naar het noorden. Even buiten de traffic lane gaan we over stag en is Eastborne of Brighton bezeild. De stroom is ondertussen gedraaid en de Tony loopt met 8 kn SOG richting Beachy Head . Met zo'n snelheid kiezen we natuurlijk voor Brighton. De zon komt even piepen en laat de « seven sisters » blaken in al hun glorie.

Even spelen we met de idee om door te gaan naar Cowes maar ineens wordt de lucht zwanger van onweer, de wind wakkert aan en we besluiten om het toch maar bij Brighton te houden : ondertussen 1 uur voor laagwater en wie deze luxueuse haven dit seizoen heeft aangelopen zal het wel weten: vastlopen in de vaargeul is er schering en inslag. Met een slakkegangetje glijden we dicht tegen de muur en dan langs de groene ton de haven binnen. Met een zucht van verlichting leggen we aan de eerste stijger aan. Onze bezorgdheid was niet ongegrond want 15 min later loopt er eentje vast en dat hebben we daar gedurende 3 uren gezien.

Ondertussen is het hard gaan waaien (25 kn in de haven) en we zijn blij dat we veilig binnen liggen.

Het is de beurt aan Sebastiaan om te koken. We kijken er naar uit hoe onze benjamin het er zal vanaf brengen. Met de wokpan die Heidi heeft meegebracht maakt hij een lekker éénpansgerecht met veel groenten, sojascheuten en kip.

Iedereen geniet van deze lange en mooie oversteek, afgesloten met een heerlijke maaltijd.

Maandag 1 sept 08

De meteo die al voorspeld was komt uit : SW 6-7. We hebben dus tijd zat om spijs en drank aan te vullen via de Asda en de stad te verkennen.

Er wordt een debriefing gedaan van de voorbije 2 dagen, wat goed was en wat minder goed.

Het MOB-manoeuver onder zeil dat we onder weg al een paar keer hadden uitgevoerd werd nog eens grondig besproken.

Heidi werd aangeduid als schipper voor morgen en ze vliegt al direct de boeken in om de mogelijkheden te onderzoeken die het nog steeds zware weer ons zullen toelaten. Cowes zal er blijkbaar niet meer inzitten.

Rudi is de kok van de dag en hij tovert een « op vel gebakken kabiljauwfilet met een brunoise van prei in een romig sausje met gekookte bintjes » uit zijn koksmuts. Meer moet da nie zijn. Peter en Heidi ronden af met een Irish coffee.

Dinsdag 2 sept 08

Tijdens de nacht is de wind nog hevig te keer gegaan. 's Morgens spat het water gretig hoog over de havenmuur. De windguru die we kunnen vastkrijgen in de marinaoffice voorspelt een periode van windvermindering tussen 11.00u en 16.00u. Dat moet voldoende zijn om Eastborn te bereiken, temeer dat we de stroom in die tijdspanne mee hebben . Heidi stuurt met een klein hartje de Tony de golven in, eerst alleen met de fok maar na een poos kan het groot zeil met twee reven er nog bij. Het is een voor de windse koers en de schipper beslist om uit te bomen. Peter en Rudy naar voor op een rollend voordek om de klus te klaren. Eén en ander kan nog vlotter maar na enige tijd loopt de boot lekker surfend op de golven. Heidi stuurt als een volleerde stuurman(vrouw). We groeten nog eens de Seven Sisters en Beachy Head in de striemende regen.

Heidi zal voor het eerst de boot in een onbekende haven binnen loodsen, en dan nog eentje met een sluis. Na een grondige bestudering van de Reeds doet ze dat keurig . De avond belooft nog leuk te worden : Peter is jarig en er komt schuimwijn op tafel. Hij tovert ook nog een wokgerecht met rijst uit zijn mouw dat weeral heerlijk naar binnen gaat.

Ondertussen is de wind weer aangewakkerd en geeft de forecast voor morgen nog steeds SW 5 tot 7.

Woensdag 3 sept 08

We nemen de sluis in Eastborn rond 10.00u. Er is voorlopig nog weinig wind en uitgeboord met de fok gaat het toch goed vooruit dankzij de stroom. We glijden langs Hastings en Rye naar Dungeness. Er zijn mooie wolken en het zonnetje laat zich zien. De wind wakkert echter aan zoals voorspeld en er worden twee reven gelegd temeer dat het in de verte achter ons behoorlijk zwart begint te worden. Op de navtex verschijnt een bericht voor Dover : gale warning SW 8 imminent. Lap, het is weer zo ver en er is geen weg terug . De fok wordt nog ingerold en met twee reven in het grootzeild lopen we dusden de 9 en 11 knopen over de grond. De bewijzen werden vastgelegd met de camera.

Dover nadert zo heel snel. Sebastiaan (brevet SRC) roept de Portcontrol op en we mogen de « western intrance » binnen. Op de meter krijgen we regelmatig 25 knopen schijnbare wind met een SOG van 9 knopen en voor de haveningang staan er golven die uit alle richtingen te komen. De Toni duikt erin, komt weer boven, slingert en rolt dat zelfs de instructeur er niet gerust in is. De bemanning is stil. Om binnen te glijden maken we een alligement waarbij de boot bijna dwars op de ingang moet gaan liggen om niet tegen het ooststaketsel te varen. Wanneer we de havenmuur dwarsen slaat iedereen een zucht van verlichting. We zijn weeral blij dat het gelukt is en voor ons part mag het nu een beetje gaan minderen.

Donderdag 4 sept 08

Dover forecast : gale 8 continuesly, squally showers. De gribfiles worden grondig bestudeerd. Het wordt nog erger : de wind zal morgen draaien naar het zuiden zodat we misschien ook nog mogen opkruisen om terug thuis te geraken. We houden de moed erin door een fikse wandeling te maken op de kliffen van Dover. Het zicht op de haven met zijn drukke bewegingen is mooi vanuit de hoogte. De zee ziet wit van het schuim en het is vechten tegen de wind om rechtop te blijven. We wandelen tot aan het volgende dorp om daar een lekkere thee te drinken. Tijdens de terugtocht krijgen we nog maar eens een flinke bui op onze nek.

Terug de laatste gribfiles bestuderen : er verandert niet veel.

Rudi is tijdens onze wandeling in Folkestone verse vis gaan kopen om een vispannetje te maken en dat maakt onze dag nog goed.

Op de files zien we dat tijdens de nacht de wind zal afzwakken to SW 5-6(7). Met een volle maag wagen we het er op. We gooien los om 22.00u en lopen buiten met 2 reven en de fok.

We kiezen de oostzijde van de lijn Dover –Calais om zo weinig mogelijk last te hebben van de ferries en dat lukt aardig. We lopen 7.5 kn met een knik in de schoten. Het oversteken van de traffic lane is andere koek. Er is zoveel verkeer dat af en toe eens bijdraaien of een rondje maken nodig zijn om veilig over te steken.

Het is een donkere maar heldere nacht en de bemanning geniet duidelijk van het spektakel.

Alsof het op bestelling was krimpt de wind naar het zuiden wanneer we de aanloopgeul naar Calais afdraaien. Nog even wachten om een ferry buiten te laten en dan een boei oppikken in de voorhaven om 3 uur

De wind is op en het wordt een rustig nachteinde.

Vrijdag 5 sept.-08

De navtex geeft voor vandaag S tot SE 5-6. Het zal relatief rustig zijn onder de kust en we besluiten om Blankenberge te proberen. Een planning wordt gemaakt vanuit het doel. Met onze diepgang van 2.20m kunnen we ons niet veroorloven om bij laagwater de haven aan te lopen. De kruissnelheid wordt besproken en bij een afvaart om 10.00u moet het lukken.

Aan de wind kunnen we de vaargeul naar Duinkerke West aanhouden. Daarna moet er af en toe een korte slag gemaakt worden. Ondertussen zit de stroom goed mee en de boot loopt lekker. De rest van het traject is een makkie, alleen ...regen, regen en nog eens regen.

We lopen om 20.00u Blankenberge binnen.

Zaterdag 6 sept.-08

Meteo Dover en de Belgische kust/ SW 6-7. Het houdt maar niet op. Vertrekken zit er niet direct in. Zelfs in de haven loopt de windmeter regelmatig op tot 6 BF.

Ik geef dan maar enige praktijk in bootonderhoud. Een kleine schade aan de spiegel, opgelopen bij een havenmanoeuver, wordt met gelcoat en plasticfolie hersteld. Heidi, die beroepshalve in een tandlabo werkt, vindt dit een kolfje naar haar hand en is erop gebrand om mee te helpen.

Het resultaat is na de uitharding behoorlijk. Deze winter nog een beetje schuren en polieren.

De cursisten zijn weer een ervaring rijker.

's Namiddags lijkt de wind wat te luwen en om 16.00u besluiten we om toch eens buiten te gaan. Met 2 reven en de fok loopt hij goed.

Na een kwartier varen we voorbij een afgedreven kiteboard. Sebastiaan onze benjamin roept : » hé mannen zo'n plank kost wel veel geld,gaan we dat niet oppikken ? »Met een MOB-manoeuver onder zeil is het van ons. Het is een nieuw board, geen schrammetje op te vinden. Als we het op E-bay verkocht krijgen hangt er misschien nog een etentje aan vast.

We kruisen op naar Oostende en ondanks de tegenstroom halen we de haven in 4 uur varen, onder de zoveelste plensbui. Met een VMG van 2.5 is dat behoorlijk.

Robert, de 'vriendelijke' havenmeester van de NSYC is al naar huis.

Zondag 7 sept.-08

Eindelijk weer eens croissants en nen knapperige pistolet. Na al dat Engels brood is dit luxe.

De slotrit naar huis gaat vlot : stroom mee met een SW 5-6.

We oefenen nog een laatste keer noodstop voor een man alleen, MOB met de sling, leggen toch nog nog maar eens een derde reef en Heidi loodst de Tony via een allignement het staketsel binnen.

Het einde van een mooie maar vrij ruige tocht. De bemanning is « moe maar voldaan ».